

som Krigsminister har kunnet gøre et overordentlig stort Arbejde og sætte et uhyre Maskineri i Gang, er det, fordi han forstaaer at sætte sine Folk i Arbejde, at faa Liv i dem, at sætte dem i Trit. Og det, jeg gerne vilde bidrage til nu — og Anledningen kan lige saa godt være Ministeriets Forøgelse som enhver som helst anden —, er, at det skal lykkes Ministeriet at opnaa noget, der efter vore smaa Forhold nogenlunde svarer til dette, saa at det faar det Maskineri, vi har, til at arbejde.

Det fremgaar tilstrækkeligt af de Antydninger, jeg her har givet — og det er Antydninger, som dér, hvor de ikke offentlige Overvejelser finder Sted, altid kan blive udvidet og bilagt med Beviser —, at det, vi mangler i høj Grad, er Samarbejde. Det er det, vi trænger til. Og jeg vil slutte med at udtale Ønsket om, at det maa lykkes Ministeriet at iværksætte dette Samarbejde, saa vi faar noget fornuftigt ud af de Penge, vi giver til Forsvarsvæsenet. Jeg kan sige, som jeg sagde forleden Dag, at hvilke forskellige Meninger vi end kan have om vort Forsvarsvæsen, er det en Selvfølge, at vi alle maa være enige om at ønske Pengene anvendt saaledes, at de ikke forspildes, at vi faar den størst mulige Nytte af dem. Men denne Nyttetvirkning forspildes ved Mangelen paa Samarbejde, og denne Mangel er Skyld i, at vi, skønt vi stadig bevilger Penge til Flyveapparater, kun har opnaaet saa slette Resultater, som jeg har antydet her. Det er ikke for tidligt, da Krigen nu har været i over 2 Aar, at vi søger at faa et Samarbejde tilvejebragt og at faa hele denne Virksomhed gjort saa produktiv som muligt.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg begriber ikke, hvilken Nytte det ærede Medlem mener, det skal være for vort Land, at han igen har fremdraget den beklagelige Artikel, som har staaet i „Le Temps“, dobbelt beklagelig, fordi, som det er alle bekendt, en dansk Mand er Medarbejder ved „Le Temps“. Paa denne Mand har Regeringen ingen Indflydelse. Det vilde være bedre, om Højres Rigsdagsmænd, i Stedet for at holde lange Taler om denne Artikel i „Le Temps“, vilde sætte sig i Forbindelse med denne danske Medarbejder, som de rimeligvis har Indflydelse paa, og faa ham til at drage Omsorg for, at saadanne vildledende Artikler ikke kommer til at staa i „Le Temps“.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Da det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) forleden første Gang tog Ordet som sit Partis Ordfører, forstod jeg hans Udtalelser om Sikringsstyrken saaledes, at han vilde støtte den Opfordring, der af det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard) blev rettet til Regeringen om enten at faa Sikringsstyrken hjemsendt eller i alt Fald faa den betydelig reduceret. Jeg maa beklage, at det altsaa ikke har været hans Mening. Efter de Udtalelser, vi har hørt i Aften af det ærede Medlem, maa man tro, at han ønsker til enhver Tid at værges sig imod at have støttet denne Opfordring. Jeg vil da spørge det ærede Medlem, om det ikke er ham bekendt, at en af vore Forsvarsvenners ypperste Agitatorer, en af vore mest ansættede Patrioter, Oberst N. P. Jensen, Gang paa Gang i Tale og i Skrift i de to sidste Krigsaar har krævet Sikringsstyrken hjemsendt og begrundet dette med, at det var demoraliserende at lade alle disse Mennesker gaa til ingen Nytte. Han har vel opdaget, ligesom det ærede Medlem, at man sætter dem til at luge Græs i Tøjhusgaarden, og der er Tusinder af Tilfælde af samme Art. Og han har føjet til, at det militært set ikke er nødvendigt at holde alle disse Mennesker inde. Han har sagt, at man kunde gaa den Vej at lade dem tage Mundering og Vaaben med hjem. Og med Hensyn til det Spørgsmaal, om man skal holde Mandskabet fra Jylland og Fyn inde, sagde han: Naar man giver dem den Orlov, som jeg sandelig ikke ønsker formindsket, kan man godt lade dem komme hjem. Er det ærede Medlem enig med Oberst N. P. Jensen, eller forstaaer jeg ham ret, at han overhovedet ikke ønsker Sikringsstyrken hjemsendt?

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Jeg kender Oberst N. P. Jensens Anskuelse, og de kan have bidraget deres til, at jeg har fremsat mine Antydninger i Form af et Spørgsmaal, om man ikke kunde overveje, hvorvidt Sikringsstyrken kunde indskrænkes, for at man kunde faa mere til Raadighed til Materiel. Men Oberst N. P. Jensen er ikke ansvarlig Leder af Militærvæsenet, saa uden videre følge ham kan jeg ikke. Jeg maa henholde mig ikke alene til Regeringen, men til de ansvarlige Ledere for vor Hær og Flaade, som den har til sin Raadighed. Det er